Należność pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok III. Nr. 6 (30).

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LUBELSKIEGO

Lublin, Czerwiec 1931 r.

TREŚĆ.

Część urzędowa.

A. (Zarządzenia ogólne).

Pozycja. Str.

B. (Szkolnictwo powszechne).

82. **Część nieurzędowa.**

I. CZĘŚĆ URZĘDOWA.

A. (Zarządzenia ogólne).

68.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 25 kwietnia 1931 r. Nr. I. Prez. 2942/31.

w sprawie stosowania zeszytów (kajetów) dostosowanych do formatów papieru, ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny.

W uzupełnieniu zarządzeń z dnia 14 października 1929 r. Nr. I. Prez. 5185/29 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 12, poz. 166) i z dnia 1 maja 1930 r. Nr. I. Prez. 2571/30 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 85) zezwalam na używanie w szkołach w przyszłym roku szkolnym, t. j. do dnia 31 sierpnia 1932 r. obok zeszytów (kajetów) znormalizowanych również i zeszytów (kajetów) według dotychczasowych formatów.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński.**

69.

OKÓLNIK

z dnia 25 kwietnia 1931 r. Nr. I. Prez. 3162/31

Do dyrekcyj i kierownictw oraz nauczycielstwa wszystkich kategoryj szkół, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

w sprawie pomocy w pracach Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego nad „Słownikiem geograficznym Państwa Polskiego".

W styczniu r. b. przystąpiło Polskie Towarzystwo Krajoznawcze do wydania „Słownika geograficznego Państwa Polskiego" (Warszawa, ul. Karowa 31) i w tym celu wyłoniło Komitet Redakcyjny, złożony z przedstawicieli nauki. Potrzeba takiego „Słownika", który byłby Encyklopedją Ziem Polskich i dawał wyczerpujące informacje o wszystkich osiedlach ludzkich, górach, rzekach, jeziorach i t. p. na terenie całej Rzeczypospolitej, stała się niezbędna zarówno dla instytucyj tak państwowych jak i niepaństwowych. Rozpoczęto już prace przygotowawcze. W celu nawiązania kontaktu z poszczególnemi ośrodkami w kraju organizuje się przy pomocy instytucyj naukowych Komisje Regjonalne, które mają współpracować z naczelnemi organami redakcyjnemi „Słownika" na terenie danego województwa. Ażeby jednak praca Komisyj Regjonalnych mogła dać wyniki

niezbędne dla opracowania „Słownika“, muszą z Komisjami współpracować ci wszyscy, którzy dzięki znajomości warunków miejscowych w okolicy, którą zamieszkują, mogą w pracy nad „Słownikiem“ służyć cenną pomocą.

Do zadania tego szczególnie powołani są nauczyciele, którzy do tak epokowej pracy, jaką jest wydawanie „Słownika” geograficznego Państwa Polskiego“, powinni odnieść się z całem zrozumieniem. Chodziłoby tu w piewszym rzędzie o dostarczenie Komisjom Regjonalnym zupełnie wyczerpującego wykazu nazw miejscowych i geograficznych tej gminy, w której nauczyciel wykonywa swą pracę zawodową. Komisje Regjonalne dostarczą w tym celu odpowiednich instrukcyj i wskazówek. W pracy tej mogliby wziąć udział także uczniowie klas wyższych i wszelkie koła i organizacje młodzieży, którym w ten sposób da się możność pracy interesującej i pożytecznej.

Mam nadzieję, że nauczycielstwo pojmie potrzebę i znaczenie stworzenia dzieła tak niezbędnego i poprze gorąco pracę Komisyj Regjonalnych, niosąc im pomoc we wszelkich ich poczynaniach.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) **Sł. Czerwiński.**

70.

MINISTER WYZNAŃ RELIGIJNYCH
i OŚWIECENIA PUBLICZNEGO
—o—
Warszawa
Dnia 15 maja 1931 roku.
Nr. II.-10535/31.

OKÓLNIK

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych

w sprawie wyboru i zmian podręczników szkolnych w publicznych szkołach powszechnych, państwowych szkołach średnich ogólnokształcących i państwowych seminarjach nauczycielskich oraz ochroniarskich.

Ze względu na wyjątkowo ciężkie warunki materjalne rodziców i opiekunów uczniów zarządzam w sprawie wyboru i zmian podręczników szkolnych w publicznych szkołach powszechnych, państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, seminarjach nauczycielskich i ochroniarskich co następuje:

1) Należy zaniechać jakichkolwiek zmian w wyborze podręczników, zatrzymując nadal podręczniki, używane w roku szkolnym 1930/31.

2) Konieczność wprowadzenia na r. 1931/32 nowych podręczników może być uzasadniona wyłącznie okolicznością: a) zupełnego wyczerpania

lub b) usunięcia używanego dotąd podręcznika ze spisu podręczników, dozwolonych do użytku w szkołach na rok szkolny 1931/32.

3) Wprowadzenie nowych podręczników w wypadkach, o których mowa w punkcie 2., może nastąpić:

a) w publicznej szkole powszechnej za zezwoleniem Inspektora Szkolnego,

b) w państwowej szkole średniej ogólnokształcącej, państwowem seminarjum nauczycielskiem i ochroniarskiem za zezwoleniem Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

4) Wykaz obowiązujących w danej szkole podręczników winien być podany do wiadomości młodzieży do dnia 15 czerwca.

Minister (—) **Sł. Czerwiński.**

71.

MINISTERSTWO WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

— o —

Warszawa, dnia 7 maja 1931 roku

Nr. I. WF-2653/31

W sprawie prenumeraty miesięcznika „Wychowanie Fizyczne".

Administracja miesięcznika „Wychowanie Fizyczne" rozsyłała dotychczas na rachunek Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego po jednym egzemplarzu miesięcznika do 63 państwowych seminarjów nauczycielskich oraz do 3 korpusów kadetów. Ze względu na konieczną redukcję wydatków Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego postanowił zaprzestać z dniem 1 maja b. r. wysyłania bezpłatnych egzemplarzy tego miesięcznika w nadziei, iż pismu temu, zapewni trwałą egzystencję odpowiednia liczba prenumeratorów z pośród szkół i nauczycieli ćwiczeń cielesnych, dla których powinno ono być źródłem zapoznawania się z bieżącemi zagadnieniami wychowania fizycznego zarówno w kraju, jak i zagranicą.

„Wychowanie Fizyczne" jest jedynem poważnem czasopismem, omawiającem zagadnienia wychowania fizycznego i higjeny szkolnej z punktu widzenia naukowego i potrzeb szkolnych. Uwzględnia w szerokim zakresie zagadnienia programowe i metodyczne związane z nauczaniem gimnastyki, gier i ćwiczeń sportowych w szkołach wszystkich typów—zasługuje przeto na jak największą poczytność i powinno znaleźć się w bibljotekach podręcznych wszystkich szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i średnich szkół zawodowych.

Prenumerata roczna wynosi 12 zł. (konto czekowe P. K. O. Nr. 200.822) Redakcja i Administracja: Poznań 3. Park Wilsona (Studjum W. F. Uniw. Poznańskiego).

Podsekretarz Stanu

(—) *Pieracki.*

72.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 27 marca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa oraz Spraw Wewnętrznych

w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia z dnia 15-go kwietnia 1929 r. o wykonaniu art. 53 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 399).

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym, której jednolity tekst ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 458) zarządza się co następuje:

§ 1. Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 15 kwietnia 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa oraz Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 331) otrzymuje brzmienie podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
Daniel Konarzewski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Sł. Czerwiński

Minister Rolnictwa:
Leon J. Połczyński

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Załącznik da rozp. Ministra Spraw Wojskowych
z dnia 27 marca 1931 r. poz. 399).

W Y K A Z

zakładów naukowych tudzież egzaminów, których ukończenie, względnie złożenie, uprawnia do skróconej czynnej służby wojskowej w myśl przepisów art. 49 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

C Z Ę Ś Ć I.

Szkoły średnie ogólnokształcące, państwowe albo prywatne, mające prawa szkół państwowych, tudzież inne szkoły państwowe i prywatne, uznane za równorzędne ze szkołą średnią ogólnokształcącą, których absolwentom przysługuje prawo skróconej czynnej służby wojskowej na podstawie świadectwa dojrzałości, względnie świadectwa z ustanowionego w nich egzaminu końcowego.

Województwo lubelskie.

Nr.	Miejscowość	Nazwa szkoły
		A. Szkoły średnie ogólnokształcące.
1	Biała Podlaska	Państwowe Gimnazjum Męskie im. J. I. Kraszewskiego
2	Chełm	Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Stefana Czarnieckiego
3	Garwolin	Gimnazjum Koedukacyjne Wydziału Powiatowegó Sejmiku Garwolińskiego
4	Hrubieszów	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Staszica
5	Janów Lub.	Gimnazjum Koedukacyjne Polskiej Macierzy Szkolnej
6	Krasnystaw	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Władysława Jagiełły
7	Kraśnik	Gimnazjum Koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku Janowskiego
8	Lublin	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Staszica
9	„	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Hetmana Jana Zamoyskiego
10	„	Gimnazjum Męskie Spółki Cywilnej Szkoły Sredniej: „Szkoła Lubelska"
11	„	Gimnazjum Męskie Towarzystwa Zakładania Szkół Żydowskich
12	„	Gimnazjum Męskie im. Vetterów Zgromadzenia Kupców m. Lublina
13	„	Gimnazjum Męskie Wyższe Biskupie
14	Łuków	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Tadeusza Kościuszki
15	Międzyrzec Podlaski	Gimnazjum Koedukacyjne Rady Miejskiej
16	Puławy	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Ks. Adama Czartoryskiego
17	Radzyń	Gimnazjum Koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku Radzyńskiego
18	Siedlce	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Hetmana Żółkiewskiego
19	„	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Bolesława Prusa
20	„	Gimnazjum Męskie Wyższe Biskupa Podlaskiego
21	Sokołów Podlaski	Gimnazjum Męskie im. Henryka Sienkiewicza, Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów
22	Tomaszów Lubelski	Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Bartosza Głowackiego
23	Węgrów	Gimnazjum Koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku Węgrowskiego
24	Zamość	Państwowe Gimnazjum Męskie im. Hetmana Jana Zamoyskiego
25	„	Gimnazjum Koedukacyjne Gminy Żydowskiej

B. Zakłady kształcenia kandydatów na nauczycieli szkół powszechnych.

1	Chełm	Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie
2	Leśna, pow. Biała Podlaska	Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Mieczysława Brzezińskiego
3	Lublin	Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Juljusza Słowackiego
4	„	Państwowe Pedagogjum im. Ewarysta Estkowskiego
5	Siedlce	Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Marszałka Piłsudskiego
6	Szczebrzeszyn	Państwowe Seminarjum Nauczycielskie Męskie im. Zamoyskich

Nr.	Miejscowość	Nazwa szkoły
		C. Szkoły zawodowe.
1	Lublin	3-letnia Średnia Szkoła Ogrodnicza (3 kursy i praktyka jednoroczna)
2	"	Szkoła Budownictwa. Wydziały: budowlany, drogowy, meljoracyjny (4 kursy nauki)
3	Sobieszyn (Brzozowa)	3-letnia Średnia Szkoła Rolnicza im. hr. Kickiego (3 kursy nauki i praktyka jednoroczna)

73.

MINISTERSTWO WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

—o—

Warszawa, dnia 10 czerwca 1931 roku

Nr. I. Prez.-4420/31.

Druk formularzy zaświadczeń na zniżki kolejowe.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamia, że druk i sprzedaż „zaświadczeń szkolnych do uzyskania 50% zniżki kolejowej" powierzyło wyłącznie Drukarni Państwowej w Warszawie.

Wszelkie zatem zamówienia na powyższe druki kierować należy do wspomnianej drukarni, względnie do księgarń, upoważnionych przez Drukarnię Państwową do sprzedaży druków i świadectw szkolnych.

Spis księgarń tych ogłoszony został w Dziennikach Urzędowych Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 3, poz. 32 z r. 1929, Nr. 4, poz. 51 z r. 1929, Nr. 6, poz. 94 z r. 1929, Nr. 4, poz. 64 z 1930 r. i Nr. 11, poz. 180 z 1930 r.

O powyższem należy zawiadomić wszystkie zainteresowane dyrekcje szkół.

Naczelnik Wydziału

(—) Dr. Kozubski.

74.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT i TELEGRAFÓW

z dnia 5 stycznia 1931 r.

w sprawie doręczania przez pocztę pism urzędowych i wezwań, wysyłanych w postępowaniu administracyjnem. (Monitor Polski z dnia 22 stycznia 1931 r. Nr. 17, poz. 29).

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26), zarządzam, co następuje:

§ 1. Wezwania i inne pisma urzędowe, które w myśl art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) są wysyłane w postępowaniu administracyjnem przez władze i urzędy administracji państwowej i samorządu terytorjalnego, mogą być doręczane także przez urzędy i agencje pocztowe.

§ 2. Władze i urzędy administracji państwowej oraz samorządu terytorjalnego wysyłają wezwania i pisma, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia w kopertach przez siebie sporządzonych, ze złączonem z niemi zwrotnem potwierdzeniem doręczenia (odbioru). Na stronie adresowanej koperty winien być umieszczony napis: „Postępowanie administracyjne".

§ 3. Wezwania i pisma w postępowaniu administracyjnem mają być nadawane jako przesyłki polecone zapomocą pocztowych książek nadawczych do rąk urzędnika pocztowego.

§ 4. Wezwania i pisma, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, wysyłane w postępowaniu administracyjnem do adresatów, zamieszkałych w miejscowości, w której władze i urzędy, nadające te przesyłki, mają swoje siedziby, podlegają całkowitej opłacie taryfowej, wysyłane zaś przez władze i urzędy państwowe do adresatów, zamieszkałych w miejscowościach poza siedzibą danej władzy lub urzędu są wolne od opłaty pocztowej.

Wezwania i pisma władz i urzędów samorządu terytorjalnego, jeśli dotyczą spraw wykonywanych przez te władze i urzędy w poruczonym zakresie działania i są wysyłane w postępowaniu administracyjnem do adresatów, zamieszkałych w miejscowościach poza siedzibą danej władzy lub urzędu, podlegają opłacie taryfowej za polecenie i za zwrotne potwierdzenie doręczenia (odbioru).

§ 5. Doręczanie przez urzędy i agencje pocztowe wezwań pisma, o których mowa w poprzednich §§, uskutecznia się wyłącznie w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu listonosza wiejskiego.

Pisma i wezwania adresowane do miejscowości, znajdującej się w zamiejscowym okręgu pocztowym, lub do których listonosz wiejski nie dochodzi, będą zwracane władzy (urzędowi) wysyłającej (cemu), z podaniem przyczyny niedoręczenia.

§ 6. Pisma wymienione w § 1 tego rozporządzenia, należy doręczać zasadniczo adresatowi, a gdy to okaże się niemożliwem z powodu chwilowej nieobecności adresata — można je doręczyć dorosłemu domownikowi, zarządcy nieruchomości lub przedsiębiorstwa adresata, rządcy, lub dozorcy domu, w ostateczności temu z sąsiadów adresata, który zobowiąże się do oddania adresatowi.

§ 7. Adresat obowiązany jest pokwitować odbiór pisma własnoręcznie, umieszczając datę oraz swój podpis tak na pocztowym dowodzie odbioru (karcie doręczeń), jak i na zwrotnem potwierdzeniu doręczenia (odbioru). W razie chwilowej nieobecności adresata — osoba, podejmująca za niego pismo obowiązana jest pokwitować odbiór pisma na pocztowym dowodzie odbioru i na zwrotnem potwierdzeniu doręczenia (odbioru) w sposób następujący:

„za chwilowo nieobecnego N. N. (imię i nazwisko adresata) dla oddania odebrałem dnia . . . . roku . . . . B. B.", czytelny podpis odbierającego, wskazanie jego charakteru lub stosunku do adresata, wedle wskazówek, podanych w § 6.

§ 8. Zwrotne potwierdzenie doręczenia (odbioru) na pismo, doręczone według przepisów § 6, odsyła urząd pocztowy (agencja) pod adresem urzędu pocztowego (agencji), w którym pismo nadano, celem doręczenia władzy wysyłającej za pokwitowaniem odbioru.

§ 9. Jeżeli adresat odmówił przyjęcia wezwania lub pisma, wówczas pismo z adnotacją o tem w odpowiedniej rubryce zwrotnego potwierdzenia doręczenia (odbioru), uczynioną przez doręczyciela i potwierdzoną jego podpisem, zwraca się władzy (urzędowi), wysyłającej za pokwitowaniem odbioru. W tym wypadku doręczenie uważa się za dokonane.

§ 10. Jeżeli pismo nie może być doręczone ani adresatowi z powodu jego chwilowej nieobecności, ani innym osobom, o których mowa w § 6, z powodu nieobecności tych ostatnich w miejscu lub w pobliżu miejsca doręczenia albo z powodu ich odmowy przyjęcia pisma, wówczas pismo składa się w oddawczym urzędzie pocztowym (agencji) i wywiesza się o tem ogłoszenie: a) na drzwiach mieszkania adresata lub na drzwiach lokalu, w którym adresat pracuje albo na bramie jego nieruchomości lub przedsiębiorstwa, a oprócz tego b) w oddawczym urzędzie pocztowym (agencji).

Po dokonaniu tych czynności, pismo uważa się za prawnie doręczone.

Na zwrotnem potwierdzeniu doręczenia (odbioru) w ten sposób doręczonych pism, oznacza oddawczy urząd pocztowy (agencja) czas, miejsce i sposób doręczenia — poczem umieściwszy na niem odcisk datownika oraz podpis urzędnika—przesyła je niezwłocznie pod adresem nadawczego urzędu pocztowego (agencji), celem doręczenia władzy lub urzędowi wysyłającemu za pokwitowaniem odbioru.

Pismo zaś złożone w urzędzie pocztowym (agencji) pozostaje tam przez 30 dni, w ciągu których może adresat je podjąć. Po upływie tego terminu urząd pocztowy (agencja) zwraca pismo władzy (urzędowi) wysyłającej z adnotacją, że w powyższym terminie pisma nie podjęto.

§ 11. Pisma niedoręczone to znaczy w wypadkach, gdy adresat zmarł, wyjechał z danej miejscowości na stałe, lub na czas dłuższy, bliżej nieokreślony, albo jest w danej miejscowości nieznany, zwraca się władzy (urzędowi) wysyłajacej z dokładnem podaniem na odwrotnej stronie zwrotnego potwierdzenia doręczenia (odbioru) przyczyny niedoręczenia pisma, oraz uwag, ułatwiających odnalezienie adresata, gdyby uzyskanie potrzebnych do tego wiadomości w miejscu doręczenia było możliwe.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

75.

OKÓLNIK
Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego

z dnia 18/V. 1931 r. Nr. O. 10583/31

do P. P. Inspektorów Szkolnych, Nauczycielstwa i kierowników publicznych szkół powszechnych, Dyrekcyj państw. szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, Państw. Wyższ. Kursu Naucz. i Państw. Pedagogjum w Okręgu

w sprawie zaliczek zwrotnych na uposażenie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu ustalonem w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 370) oraz na zasadzie art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem z dnia 4 maja 1931 r. Nr. 30 w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu zarządził co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. sędziom i prokuratorom, oficerom zawodowym i tym oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie, którzy zostali zakwalifikowani na oficerów zawodowych, oraz szeregowym zawodowym.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te, które: a) pozostają w stanie nieczynnym, względnie w stanie rozporządzalności, b) są zawieszone w pełnieniu służby, c) pozostają na urlopie bezpłatnym, oraz d) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych w p. c ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od 1 dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych długotrwałą chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wypadku utraty niezbędnych ruchomości, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty budowy własnego mieszkania. W zupełnie wyjątkowych wypadkach mogą być przyznawane zaliczki również na cele konsumpcyjne, jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału na zimę i t. p.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania przysługuje osobom, wymienionym w p. I., jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegajacego ochronie lokatorów i 2) jeżeli bądźto same, bądź do spółki z małżonkiem, rodzicami, lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe rozpoczęły już

budowę mieszkania na własność, bądź też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród zaś wymienionych osób, należy uwzględniać w pierwszym rzędzie osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnem położeniu mieszkaniowem (np. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę i t. p.).

Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden.

W wypadkach innych, niż wymienione w poprzednich ustępach, mogą być udzielane zaliczki tylko wyjątkowo za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu, w razie istnienia okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

III. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez proszącego, że w danym wypadku zachodzi jedna z wymienionych w p. II okoliczności.

IV. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w złotych do wysokości nieprzekraczającej 3-miesięcznego uposażenia.

Zaliczka na koszty budowy własnego mieszkania może być przyznana do wysokości, nieprzekraczającej 6-miesięcznego uposażenia. Jeżeli zaliczka ta przekracza 3-miesięczne uposażenie, wymagana jest uprzednia zgoda Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

Zaliczka w wysokości przekraczającej 3-miesięczne uposażenie może być udzielona prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona i to albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie dwu wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczenia przyjmuje się uposażenie, przysługujące na zasadzie art. 3, 4, 37 ust. 1, 47 ust. 1, 48 ust. 2, 49 ust. 2, 54 ust. 1, 62 ust. 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107), przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych zawodowych i oficerów rezerwy, zatrzymanych w służbie czynnej (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

Zaliczka udzielona na cele konsumpcyjne nie może przekraczać 1-miesięcznego uposażenia.

Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

V. Zwrot zaliczki udzielonej osobom pełniącym służbę w kraju do wysokości 1-miesięcznego uposażenia następuje w nie więcej niż 12, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze wyższym niż 3-miesięczne uposażenie w nie więcej niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Zwrot zaliczki, udzielonej osobom zajmującym stanowiska na obszarze W. m. Gdańska i zagranicą do wysokości 1-miesięcznego uposażenia, następuje w nie więcej niż 6, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 12, wreszcie zwrot zaliczki w wymiarze wyższym w nie więcej niż 24 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczka może być udzielona przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach naczelnych służy tymże władzom z wyjątkiem kierowników tych władz, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zaliczek osobom pełniącym służbę przy władzach i urzędach niższych instancyj służy władzom podległym bezpośrednio władzy naczelnej, z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

W wypadkach, gdy chodzi o udzielenie zaliczki przed spłatą połowy zaliczki poprzedniej, przyznawanie zaliczek należy zawsze do władzy naczelnej.

VII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez uposażenia emerytalnego należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości, względnie zażądać zwrotu zaliczki w całości.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 lipca 1930 r L. D. III. 205/1/30. w sprawie zasad umarzania niektórych wierzytelności Skarbu Państwa.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Ilość rat pozostałych do spłacenia z już zaciągniętych zaliczek może być zwiększona w ten sposób, ażeby ogólna ilość rat danej zaliczki już spłaconych i pozostałych do spłacenia nie przekraczała wyżej ustalonej maksymalnej ilości rat.

W wypadkach, w których wyjątkowo za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu rozłożono dotychczas spłatę zaliczki na 36 rat, ogólna ilość rat spłaconych i pozostałych do spłacenia może być zwiększona do 48.

Okólnik niniejszy nie daje podstawy do żądania zwiększenia funduszu zaliczkowego.

XII. Poprzednie okólniki Prezesa Rady Ministrów w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Powyższe podaję do wiadomości i stosowania. Równocześnie wyjaśniam, iż postanowienia ustępów 5 i 6 okólnika Kuratorjum z dnia 14.X. 1929 r. Nr. I. 26298/29 w sprawie przesyłania przez P. P. Inspektorów szkolnych zbiorowych wniosków w 2 egzemplarzach — obowiązują nadal.

p. o. Kuratora Okręgu Szkolnego

(—) Stanisław Bugajski.

76.

OKÓLNIK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego

z dnia 6/VI. 1931 r. Nr. O.-11926/31

do P.P. Inspektorów szkolnych, Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, Państw. Wyższ. Kursu Naucz. i Państw. Pedagogjum w Okręgu

w sprawie uprawiania handlu obnośnego w lokalach urzędowych.

W ostatnich czasach coraz częściej zdarzają się wypadki, że osoby trudniące się handlem obnośnym wykonują swój zawód w lokalach urzędowych podległych mi urzędów, władz i szkół.

Jakkolwiek osoby te posiadają niejednokrotnie odpowiednie uprawnienia, to jednak uważam uprawianie przez nich zawodu w lokalach urzędowych ze względów zasadniczych za niedopuszczalne.

W tym celu, uzupełniając okólnik z dnia 24 października 1928 roku Nr. 214 oraz powołując się na zarządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 6 maja b. r. Nr. I. Prez.-3249/31, zarządzam, by wstęp do lokali urzędowych podległych mi urzędów, władz i szkół osobom trudniącym się jakimkolwiek handlem był zasadniczo wzbroniony.. Dopuszczenie osób tych do lokali urzędowych może nastąpić w wypadkach wyjątkowych, zasługujących na uwzględnienie jedynie po uprzedniem uzyskaniu zezwolenia P. P. Inspektorów Szkolnych, wzgl. Dyrektorów zakładów naukowych.

Do powyższego zechcą się urzędy i zakłady naukowe ściśle zastosować.

p. o. Kuratora Okręgu Szkolnego
(—) *Stanisław Bugajski.*

77.

OKÓLNIK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego

z dnia 11/VI. 1931 r. Nr. O.-12213/31

do P. P. Inspektorów szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i ochroniarskich, szkół zawodowych, Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego i Państwowego Pedagogjum w Okręgu

w sprawie zbierania składek wśród młodzieży szkolnej.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 13 stycznia 1931 roku Nr. I. Prez.-7813/31 (Dz. Urz. Kuratorjum Nr. 3 (27), poz. 37) zawiadamiam, iż Ministerstwo pismem z dnia 28 maja b. r. Nr. I. Prez.-3271/31 wyjaśniło, że ustęp trzeci omawianego na wstępie okólnika nie ogranicza działalności kół szkolnych Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej i nie zabrania zbierania składek wśród młodzieży szkolnej w tych kołach zorganizowanej.

Tworzenie kół szkolnych L. O. P. P. i popieranie idei o. p. p. i obr. przeciwgaz. zostało ponadto polecone specjalnemi okólnikami Ministerstwa (Nr. O. Prez. - 1891/27 z 13/IV. 1927, Nr. I. - 21247/27 z 27/III. 1928, Nr. O. Prez. - 2337/28 z 6/IV. 1928, Nr. II - 25128/29 z dnia 14/I. 1930, które nie zostały uchylone i obowiązują nadal bez zmiany.

p. o. Kuratora Okręgu Szkolnego
(—) Stanisław Bugajski.

78.

OKÓLNIK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego

z dnia 22/V. 1931 r. Nr. I. - 10176/31

do Dyrekcyj państw. i pryw. szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i średnich szkół zawodowych w Okręgu

w sprawie Państw. Odznaki Sportowej i upoważnień Związków sportowych do przeprowadzania częściowych prób sprawności.

W związku z okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 17/III. 1931. Nr. I. W. F. - 2132/31, w sprawie Państwowej Odznaki Sportowej (Dz. Urz, Min. W. R. i O. P. Nr. 4—5, poz. 50) zwracam uwagę Dyrekcyj na przedostatni ustęp w/w. okólnika, w myśl którego Dyrekcje szkół mogą — *w wyjątkowych wypadkach* — dopuścić młodzież szkolną, ubiegającą się o P. O. S., do brania udziału w częściowych próbach, organizowanych przez upoważnione do tego przez Min. Spr. Wojsk. związki narciarskie, szermiercze i harcerskie.

p. o. Kuratora Okręgu Szkolnego
(—) Stanisław Bugajski.

B. (Szkolnictwo powszechne).

79.

OKÓLNIK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego

z dnia 9/V. 1931 r. Nr. I. - 10679/31

do Panów Inspektorów Szkolnych, kierownictw i nauczycieli publicznych szkół powszechnych, Rad Szkolnych Powiatowych i Dozorów Szkolnych w Okręgu

w sprawie dodatków na mieszkanie dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych.

Reskryptem z dnia 12 maja 1931 r. Nr. II - 9319/31 wyjaśniło Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie, że

w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 662) bezpłatne mieszkanie względnie dodatek na mieszkanie od gminy lub obszaru dworskiego należy się każdemu nauczycielowi publicznej szkoły powszechnej, stan zaś rodzinny danego nauczyciela wpływa jedynie na wysokość pomienionego dodatku. Wobec powyższego zamężna nauczycielka, mieszkająca razem z mężem, nauczycielem szkoły powszechnej, w dostarczonem przez gminę pomieszkaniu, ma prawo do dodatku mieszkaniowego w wysokości określonej dla funkcjonarjuszów samotnych.

p. o. Kuratora Okręgu Szkolnego

(—) Stanisław Bugajski.

80.

RUCH SŁUŻBOWY.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

Zarządzeniem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 18 maja 1931 r. Nr. B. P. 3740/31 została ustanowiona na zasadzie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 48) na okres dwuletni 1931/1932. Komisja egzaminacyjna dla kandydatów na stanowiska I kategorji w państwowej służbie administracyjnej w następującym składzie:

Przewodniczący: **Dr. Zygmunt Kwiatkowski,** Radca Ministerstwa.

Komisarze egzaminacyjni: { **Stanisław Bugajski,** Naczelnik Wydziału Kuratorjum,
Dr. Jan Barchan, Naczelnik Wydziału Kuratorjum.

Równocześnie powyższem zarządzeniem została ustanowiona na zasadzie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 103) na okres dwuletni 1931/1932 Komisja Egzaminacyjna dla kandydatów na stanowiska II kategorji w państwowej służbie administracyjnej w następującym składzie:

Przewodniczący: **Dr. Jan Barchan,** Naczelik Wydziału Kuratorjum,

Komisarze egzaminacyjni: { **Feliks Wojciechowski,** Naczelnik Wydziału Kuratorjum,
Janina Komornicka, Okręg. Wizytator Szkół Kuratorjum.

Szkolnictwo średnie.

Kurator Okręgu Szkolnego zwolnił z dniem 31 sierpnia 1931 r.

1) **Szczęsnego Gorzechowskiego,** tymczasowego nauczyciela gimn. państwowego im. ks. A. Czartoryskiego w Puławach. (Nr. II. 11272/31 z dnia 26/V.1931 r.).

2) **Janinę Kundrewiczównę,** tymczasową nauczycielkę gimn. państw. im. J. Zamoyskiego w Zamościu. (Nr. II. 11263/31 z dn. 26/V.1931 r.).

3) **Zenona Kuryłłę,** tymczasowego nauczyciela gimn. państw. im. Żółkiewskiego w Siedlcach, (Nr. II. 11266/31 z dnia 26/IV.1931 r.).

4) **Melanję Siarkowską,** tymczasową nauczycielkę gimn. państw. im. St. Czarnieckiego w Chełmie. (Nr. II. 11262/31 z dn. 26/V.1931 r.).

5) **Marję Wroczyńską,** tymczasową nauczycielkę gimn. państw. im. J. I. Kraszewskiego w Białej Podlaskiej. (Nr. II. 11265/31 z dn. 26/V.1931 r.).

6) **Helenę Filipowiczównę,** tymczasową nauczycielkę gimn. państw. im. E. Plater w Białej Podlaskiej. (Nr. II. 11264/31 z dn. 26/V.1931 r.).

7) **Pawła Palkę,** tymczasowego nauczyciela gimn. państw. im. T. Kościuszki w Łukowie. (Nr. II. 11269/31 z dnia 26/V.1931 r.).

8) **Marję Kamińską,** tymczasową nauczycielkę gimn. państw. im. Kr. Jadwigi w Siedlcach, (Nr. II. 11270/31 z dn. 26/V.1931 r.).

9) **Emilję Marję Feislową,** tymczasową nauczycielkę gimn. państw. im. Kr. Jadwigi w Siedlcach. (Nr. II. 11267/31 z dn. 26/V.1931 r.).

Seminarja Nauczycielskie.

Kurator Okręgu Szkolnego zwolnił z dniem 31 sierpnia 1931 r.

1) **Jana Wasilewskiego,** tymcz. nauczyc. państw. semin. nauczyc. m. w Chełmie. (Nr. I. K. N. 10752/31 z dn. 19/V.1931 r.).

2) **Janinę Komornicką,** tymczasową nauczycielkę państw. semin. naucz. ż. w Zamościu. (Nr. I. K. N. 10686/31 z dn. 12/V.1931 r.).

3) **Henryka Kozubowskiego,** tymcz. nauczyc. państw. semin. nauczyc. ż. w Zamościu. (Nr. I. K. N. 10687/31 z dn. 18/V.1931 r.).

4) **Konstancję Mączyńską,** tymczasową nauczycielkę państw. semin. nauczyc. ż. w Chełmie. (Nr. I. K. N. 10685/31 z dn. 18/V.1931 r.).

5) **Edwarda Denkiewicza,** tymczasowego nauczyciela państw. semin. nauczyc. m. w Chełmie. (Nr. I. K. N. 10688/31 z dn. 18/V.1931 r.).

Inspektorowie Szkolni.

Minister W. R. i O. P. mianował z dniem 1 maja 1931 r.

1) **Antoniego Pikulskiego,** prow. zastępcę Insp. Szkolnego w Tomaszowie Lubelskim, prow. Inspektorem Szkolnym w Janowie Lubelskim, dekretem z dn. 27/IV.1931 r. Nr. II. 332/31.

2) **Franciszka Tomosa,** zastępcę Inspektora Szkolnego w Janowie Lubelskim, Inspektorem Szkolnym w Sokołowie, dekretem z dnia 27/IV.1931 r. Nr. II. 173/31.

Szkolnictwo powszechne.

Kurator Okręgu Szkolnego przeniósł z dniem 1 maja 1931 r.

1) **Zbigniewa Prussa,** nauczyc. 3-klasowej publ. szkoły powsz. w Tucznej, pow. bialskiego, do 1-klasowej publ. szkoły powsz. w Krasnej, gm. Swory, tegoż powiatu. (Nr. I. 9737/31 z dnia 8 maja 1931 r.).

2) **Marję Niewiarowską,** nauczyc. 1-klasowej publ. szkoły powsz. w Krasnej, gm. Swory, powiatu bialskiego, do 3-klasowej publ. szkoły powsz. w Tucznej, tegoż powiatu. (Nr. I. 9736/31 z dnia 8 maja 1931 r.).

81.

KOMUNIKATY.

W sprawie zakładów wychowawczych Związku Osadników.

Kuratorjum zwraca uwagę na Zakłady Wychowawcze w Warszawie 4 i Wilnie 1, Związku Osadników, gdzie młodzież za minimalną opłatą otrzymuje całkowite utrzymanie, dobrą opiekę wychowawczą i jest kierowana do państwowych i miejskich szkół zawodowych.

Szczegółowych informacyj udziela Związek Osadników, Warszawa Zielna 22, m. 9.

Nr. O. 11297/31.

W sprawie wycieczek szkolnych do wojew. Nowogródzkiego.

Obywatelski komitet uczczenia pamięci A. Mickiewicza urządza w czasie od końca maja do końca czerwca r. b. obchody i uroczystości związane z przypadającą 75-letnią rocznicą śmierci syna tej ziemi Adama Mickiewicza

Na program tych obchodów i uroczystości, złożą się:

1) Zbiorowe sypanie Kopca — Pomnika Wieszczowi w Jego rodzinnem mieście Nowogródku;

2) Zwiedzenie Wystawy związanej z twórczością Adama Mickiewicza i pamiątkami po Nim;

3) bliższe i dalsze wycieczki do miejsc związanych wspomnieniam. z Jego życiem i twórczością.

Prócz tego, w okresie zapowiedzianych większych zjazdów, odbędą się odczyty, popisy zespołów chóralnych, inscenizacje fragmentów z utworów Mickiewicza i inne.

W związku z powyższem Nowogródzki Oddział T-wa Krajoznawczego, organizujący na miejscu wycieczki, podaje do powszechnej wiadomości, że na zwiedzenie Nowogródka i miejscowości pamiątkowych potrzebne są 2 — 3 dni przy korzystaniu z komunikacji samochodowej, 5 — 6 dni przy zwiedzaniu tych samych miejscowości pieszo.

Cena przejazdów autobusami do Świtezi wynosi dla wycieczek około 3 zł. od osoby przy komplecie 15 — 16 osób.

Koszt przejazdu na międzymiastowych szlakach autobusowych z Nowogródka np. do Lidy, Mira, Stołpców, Baranowicz, Słonima wynosi od 15 — 18 gr. od 1 kilometra.

Lokale w Nowogródku i w Schronisku nad Świtezią dla zbiorowych przyjazdów należy zamawiać na 2 tygodnie przed przybyciem.

Nocleg w Schronisku kosztuje:

1) dla zbiorowych wycieczek po 50 gr. od osoby,

2) od pojedyńczych osób w sali ogólnej, pierwsza noc 1 zł. 20 gr., następne po 80 gr.;

3) pokój osobny 2 zł.

Na czas wycieczek urządzone będą lokale wspólne tańsze, ewent. namioty.

Na miejscu będą zorganizowane kuchnie, wydające obiady po zniżonych cenach.

Odległość Nowogródka od stacji kolei szerokotorowej, Nowojelnia, wynosi 23 klm. Dojazd autobusami (bilet 2 zł.) lub kolejką wąskotorową, cena biletu 3 kl. — 1 zł. 30 gr., 2 kl. — 2 złote.

W stronę Nowogródka prowadzą do stacji kolejowej Nowojelnia następujące szlaki kolejowe:

z Warszawy:

1) przez Siedlce — Czeremcha — Lida
2) „ Białystok — Baranowicze
3) „ Brześć — Baranowicze.

Z okazji tych uroczystości i mając na uwadze potrzebę kultywowania w duszy młodzieży wzniosłych idej Mickiewiczowskich, Kuratorjum, powołując się na okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 6 maja 1931 roku Nr. II. 9801/31, zachęca Dyrekcje i Kierownictwa podległych sobie szkół w Okręgu do kierowania wycieczek szkolnych, zwykle organizujących się przed końcem roku szkolnego, do Nowogródka i jego okolic.

Szczegółowych informacyj udzieli: Komitet uczczenia pamięci Adama Mickiewicza i Nowogródzki oddział T-wa krajoznawczego, obydwa w Nowogródku, gmach Urzędu Wojewódzkiego.

Nr. O. 10668/31.

Organizacja szkół na terenie Okręgu Szkolnego Lubelskiego.

Szkoły Średnie Ogólnokształcące.

P. Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dn. 3 czerwca w 1931 Nr. II. 8741/31.

nadał

począwszy od roku szkolnego 1931/32 *niepełne prawa* gimnazjów państwowych, przewidziane w § 3 rozporządzenia z dn. 1 maja 1929 r. Nr. II.7875/29 (Dz. U. M. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 75),

w Lublinie

1) Gimnazjum żeńskiemu Heleny Czarnieckiej.
2) Gimnazjum żeńskiemu Władysława Kunickiego.

Na podstawie § 7 przytoczonego rozporządzenia

cofnął

następującym szkołom niepełne prawa gimnazjów państwowych, nadane zarządzeniem z dnia 26 maja 1930 r. Nr. II. 8885/30,

w Chełmie

1) Gimnazjum Koedukacyjnemu Gminy Zydowskiej,

w Siedlcach

2) Gimnazjum żeńskiemu im. Konstancji Zembrzuskiej, utrzymywanemu przez Marję Zembrzuską.

Nr. II. 12562/31.

II. CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PAN PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ wśród dziatwy szkolnej w Lublinie i Jastkowie.

I. W JASTKOWIE.

Dnia 4 czerwca b. r. odbyło się poświęcenie Szkoły-Pomnika w Jastkowie (powiat lubelski).

Piękny, dwupiętrowy gmach, o 8 salach szkolnych i mieszkaniach dla nauczycieli, — w bezpośredniem sąsiedztwie z cmentarzem legjonistów, poległych w roku 1915 w bitwie z Moskalami pod Jastkowem, — to *żywy pomnik*, wzniesiony na cześć tych, którzy przez śmierć ofiarną—kładli fundament pod szkołę polską.

Na podniosłą tę uroczystość przybył Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w otoczeniu świty i przedstawicieli władz z Warszawy i Lublina.

Po przywitaniu przy bramie triumfalnej przeszedł Pan Prezydent wzdłuż szpalerów, witany owacyjnie przez młodzież wszystkich szkół gminy Jastkowskiej. Jedna z uczenic szkoły Jastkowskiej, wręczając kwiaty, podziękowała serdecznie, w imieniu dziatwy, Panu Prezydentowi, — oraz wszystkim tym, którzy przyczynili się do budowy szkoły: *„Cześć tym, którzy porzuciwszy matki, siostry, żony i dzieci — ruszyii na zew bojowy Wodza Narodu Józefa Piłsudskiego, aby pod Jego rozkazami skruszyć kajdany niewoli! Skruszyli je,—płacąc za naszą wolność—własnem życiem!*

Za dzielność swą otrzymali szary, cmentarny krzyż i piękny pomnik — szkołę polską — dla dzieci polskich! Postanawiamy, Panie Prezydencie, czerpać tu niestrudzenie szlachetne światło wiedzy, oraz uczyć się jak Polskę miłować należy!".

Drżący wzruszeniem głos dziecka polskiego, które na ręce Włodarza Polski składa hołd tym, którzy za Nią ginęli — wywarło niezatarte wrażenie!

Z ogólnem uznaniem spotkał się chór i orkiestra szkoły 7-klas. z Głuska. Pan Prezydent z wielkiem zainteresowaniem przysłuchiwał się całemu szeregowi odegranych utworów, — wyraził kierowniczce chóru i orkiestry swe uznanie, oraz złożył na ręce

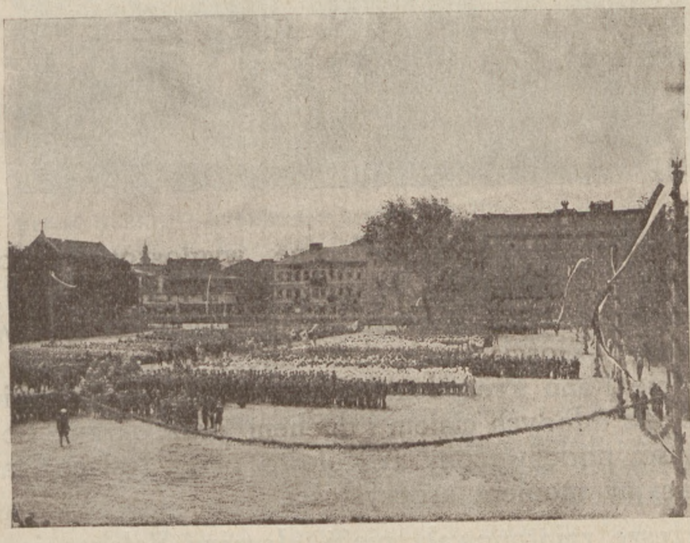
inspektora szkolnego 100 zł. na słodycze dla członków orkiestry i 50 pięknych żetonów pamiątkowych dla dzieci szkolnych w Jastkowie.

Po poświęceniu szkoły przemówił p. Kurator Bugajski, podnosząc wielką ofiarność mieszkańców gminy Jastków i zasługi osób, które przyczyniły się do budowy szkoły.

II. W LUBLINIE.

W piękny, pogodny dzień 5 czerwca b. r. opuszczał Pan Prezydent Rzeczypospolitej miasto Lublin, żegnając się z dziatwą i młodzieżą.

O godzinie ósmej rano Plac Litewski falował tysiącami głów. Po stronie bliższej pomnika Unji stanęły szkoły powszechne, naprzeciw, obok skweru miejskiego, zajęły miejsce szkoły średnie i zawodowe. Wszystkie — w sprawnych rzędach, ze sztandarami i kwiatami. Ogółem zebraną tam młodzież liczono na 15 tysięcy.

Środkiem, dzieląc Plac Litewski na połowy, biegła szeroka droga, zasypana kwieciem przez dziatwę. W pewnym jej punkcie ustawiono podjum dla Dostojnego Gościa i jego świty.

Z wybiciem godziny dziewiątej, w otoczeniu przyjezdnych i miejscowych dygnitarzy, przy dźwiękach Hymnu Narodowego i potężnych, entuzjastycznych okrzykach: „Niech żyje!" — Pan Prezydent wstąpił na podjum. Młodzież tak gorąco manifestowała

swą radość z obcowania z Ojcem Narodu, że upłynęła dłuższa chwila, nim okrzyki przycichły.

Wszyscy obecni ujrzeli wówczas piękny moment. Dziewczynka, jako przedstawicielka dziatwy szkół powszechnych — i chłopiec, jako delegat młodzieży szkół średnich i zawodowych, przemawiali kolejno do Pana Prezydenta wręczając mu wspaniałe bukiety kwiatów — widomy znak uczuć. Pan Prezydent dziękował z wyraźnem wzruszeniem.

Przemówienie krótkie a serdeczne, wygłoszone bezpośrednio potem przez P. Kuratora Bugajskiego, zogniskowało w sobie wszystko to, co dziatwa, młodzież i nauczycielstwo żywi w sercach dla Dostojnego Gościa, całą ich miłość i gotowość oddania. Podziękowanie Panu Prezydentowi za ostatnie w Lublinie chwile poświęcone dla młodych ciałem i duchem, oraz okrzyk pożegnalny na Jego cześć; podchwycony żywiołowo przez tysiące, zakończyły ów kulminacyjny moment uroczystości.

Gdy rzesze zaintonowały pieśń „Jeszcze Polska nie zginęła”, Pan Prezydent zeszedł z podjum, aby pożegnać się ze szkołami, podając rękę poszczególnym ich dyrektorom i kierownikom. Chyliły się przed Nim sztandary, rzucano Mu pod nogi całe pęki kwiatów. Wśród okrzyków, śpiewów i dźwięków orkiestr przechodził On wzdłuż szeregów młodzieży, która mogła zbliska, twarzą w twarz, oglądać Dostojnego Gościa uśmiechającego się do niej łagodnie.

Jeszcze kilka chwil, podczas których wojsko prezentuje broń, a orkiestry raz jeszcze rozbrzmiewają fanfarami i Hymnem Narodowym i oto Pan Prezydent Rzeczypospolitej, prof. Ignacy Mościcki, odjechał, zostawiając w sercach wizję swego dobrego uśmiechu i promiennego spojrzenia.

Fotografja z uroczystości w Jastkowie ukaże się w następnym numerze.

Współpraca lekarza szkolnego z nauczycielem ćwiczeń cielesnych.

Zagadnienie, którego treścią jest tytuł niniejszego artykułu, nie jest nowe i nie jest wypływem potrzeb dopiero doby obecnej, jak nie nową jest idea odrodzenia narodów po dniach wojen i kataklizmów dziejowych przez wychowanie fizyczne. Rząd polski od zarania Niepodległości zorganizował dozór higjeniczno-lekarski w szkołach. W roku 1918 wydał instrukcję dla lekarzy szkolnych, która została ogłoszona w Dzienniku Ministerstwa W. R. i O. P. z 30/10 t. r. Jeden w jej rozdziałów mówi, że lekarz szkolny troszczy się o zdrowie, rozwój fizyczny uczniów, przestrzega higjeny nauczania, czuwa nad prawidłowem stosowaniem zabiegów fizycznych, jak kąpiele, posiłek, gry ruchowe, gimnastyka, sporty, wycieczki i t. p., wnika w warunki życiowe wychowańców jak mieszkanie, odżywianie, praca pozaszkolna, spędzanie rekreacyj i wakacyj, inicjuje i popiera zarządzenia, zmierzające do poprawy tych warunków, naucza higjeny oraz propaguje zasady higjeniczno-wychowawcze wśród rodziców i opiekunów uczniów. Lekarz szkolny czuwa nad racjonalnem stosowaniem zabiegów i ćwiczeń fizycznych, uprawianych przez uczniów w szkole i poza nią. Par. 24 mówi: „Lekarz szkolny odwiedza poszczególne lekcje szkolne, zwłaszcza kaligrafji, prac ręcznych i ćwiczeń gimnastycznych, gier i zabaw ruchowych nie rzadziej niż raz na cztery tygodnie, wreszcie kontroluje prawidłowe trzymanie się uczniów podczas pracy. Specjalną opieką otacza ćwiczenia gimnastyczne i sportowe". Przytoczone przepisy ujmują wszechstronnie obowiązki lekarza szkolnego w kierunku wychowania fizycznego. Nikt inny, jak tylko lekarz szkolny, znający nietylko organizm zdrowego i chorego dziecka, ale i ćwiczenia teoretycznie i praktycznie, idący ręka w rękę z nauczycielem ćwiczeń cielesnych, uczyni zadość tym idealnym pod każdym względem wymaganiom instrukcji. Ćwiczenia cielesne, gry i zabawy ruchowe, sporty, turystyka, dążą do wszechstronnego i harmonijnego rozwoju fizycznego w zgodzie z fizjologicznemi prawami wzrostu ustroju, wzmagają sprawność poszczególnych narządów, uodporniają organizm na szkodliwe wpływy zewnętrzne, wyrabiają dalej prawidłową postawę, która jest pierwszym warunkiem zdrowia, zręczność, estetykę ruchów, ucząc przytem umiejętności celowego i ekonomicznego używania zdobytych sił, kształcą dalej takie cechy charakteru, jak odwaga, przytomność umysłu, wytrwałość, karność, solidarność i zdolność do społecznego czynu, wspierają rozwój zdolności umysłowych przez kształcenie pamięci i uwagi, wreszcie rozbudzają zamiłowanie do ćwiczeń cielesnych w ogólności. Chcąc jednak posługiwać się ruchem

fizycznym, jako czynnikiem zapobiegawczym, wzmacniającym i leczniczym, musimy znać jego odmiany i różne sposoby stosowania. Stopień oddziaływania ruchu fizycznego zależy przedewszystkiem od ilości pracy, czasu, przez który działa, i od wydatku siły, jakiej ten ruch wymaga, niezależnie od szczegółów i trudności jego wykonania. Patrząc na ruch z tego punktu widzenia, zauważymy, że niejedno złożone ćwiczenie gimnastyczne będzie mniej oddziaływało na ustrój, niż ćwiczenie pozornie proste i wymagające na pierwszy rzut oka mniejszego wydatku siły. Najcięższemi są ćwiczenia, wymagające szybkiej reakcji i szybkiej odpowiedzi mięśnia na podrażnienia. Z tych względów bieg n. p. 100 metrów, wogóle biegi krótkie należą do najcięższych wysiłków. Ruchy mięśniowe w tych ćwiczeniach występują szybko po sobie, pobudzając najważniejsze funkcje życiowe, t. j. krążenie i oddychanie do energicznej akcji. Do takiego ciężkiego, a zarazem gwałtownego wysiłku zdolny jest tylko organizm bezwzględnie zdrowy, o stanie płuc i serca bez zarzutu. Jeżeli nauczyciel ćwiczeń cielesnych będzie zaprawiał młodzież do wysiłku, to lekarz szkolny wskaże po zbadaniu, dla której młodzieży ruch gwałtowny jest szkodliwy. Biorąc pod uwagę różne formy ruchu, począwszy od gimnastyki po przez lekką – atletykę, sporty, jak pływanie, wiosłowanie, boks, sporty zimowe: jak narciarstwo, łyżwiarstwo, kolarstwo w lecie, gry ruchowe i t. p. dojdziemy do przekonania, że mogą ćwiczyć tylko organizmy zdrowe. Nauczyciel czuwa nad systematycznem i fachowem wypełnianiem programu ćwiczeń cielesnych, lekarz szkolny stwierdza, czy ogólne normy mogą i powinny być zastosowane w każdym poszczególnym przypadku, zwłaszcza w razie stwierdzenia pewnych usterek w zdrowiu uczniów. W tym celu lekarz szkolny po porozumieniu się z nauczycielem ćwiczeń cielesnych przeprowadza indywidualizację i selekcję uczniów, względnie uczenic, nadających się do tej lub innej formy ćwiczeń. Z początkiem roku szkolnego lekarz szkolny obserwuje młodzież przy próbie sprawności fizycznej, która jest pierwszym terenem współpracy lekarza szkolnego z nauczycielem ćwiczeń cielesnych. Po przeprowadzeniu pomiarów antropometrycznych lekarz szkolny udostępnia kartę zdrowia nauczycielowi ćwiczeń cielesnych z której dowiaduje się o wszelkich zmianach zaszłych w stanie zdrowia uczniów, w szczególności, zaś, czy wady i braki zauważone w poprzednich okresach zostały usunięte. Znaną jest rzeczą, że ćwiczenia cielesne, mające zbawienny wpływ na organizm młodzieży, mogą od wypadku do wypadku zaszkodzić. Lekarz szkolny roztropnie decyduje, kogo zwolnić od ćwiczeń w zupełności lub od pewnych tylko grup ćwiczebnych. Wychowawca fizyczny obserwuje młodzież w czasie ćwiczeń, a zauważywszy jakiekolwiek niedomagania fizyczne, dzieli się spostrzeżeniami z lekarzem szkolnym. Lekarz szkolny bywa na lekcjach gimnastyki, a wtedy na podstawie znajomości systemu ćwiczeń obserwuje wpływ ćwiczeń na organizm, zwraca uwagę na natężenie ćwiczeń i ich stopniowanie. Przy tej sposobności przestrzega higjeny sali gimnastycznej, temperatury powietrza w sali, czystości uczniów i ich stroju ćwiczebnego. Lekarz szkolny, badając systematycznie i indywidualnie młodzież, lecząc ją częściowo, względnie odsyłając do leczenia, dając wskazówki i pouczenia co do higjeny ciała i odżywiania, odzieży, pracy umysłowej w szkole i w domu, czuwając nad higjeną warunków pracy młodzieży szkolnej wogóle, spotka się z jak najgorliwszem poparciem ze strony nauczyciela ćwiczeń cielesnych. Też, stykając się bezpośrednio z młodzieżą w czasie ćwiczeń i pobytu w szkole,

udzieli lekarzowi swoich spostrzeżeń co do czystości ciała, bielizny, całości i celowości garderoby, rodzaju indywidualnych objawów przy różnych ćwiczeniach i t. d. Taka wzajemna wymiana spostrzeżeń ułatwi pracę jednemu i drugiemu.

Współpracę tę ująć można w pewien program. Lekarz szkolny, badając uczniów systematycznie, klasa za klasą, kurs za kursem, indywidualnie zbiera dane co do stanu zdrowia młodzieży. Na konferencji z nauczycielem ćwiczeń cielesnych dzieli się z nim wynikami badania, zwraca uwagę na organiczne lub funkcjonalne wady serca, schorzenia dróg oddechowych i płuc, wskazuje na nieprawidłowości w budowie klatki piersiowej, kręgosłupa, kończyn, obrzęki gruczołów chłonnych, pewne stany zapalne, złamania, zwichnięcia i t. p. Rzeczowe spostrzeżenia i wskazówki będą nieocenionym drogowskazem w pracy nauczyciela.

Władze szkolne w trosce o zdrowie młodego pokolenia wydały przepisy i rozporządzenia w sprawie oddechów śródlekcyjnych. Nauczyciel ćwiczeń cielesnych uczy młodzież prawidłowego oddechu, poprzedzonego ćwiczeniami odwodzącemi, wyznacza w klasie ucznia, który w odpowiednim czasie po przewietrzeniu sali ćwiczenia zastosuje. Lekarz szkolny czuwa, kontroluje i w razie zaniedbywania oddechów ingeruje na korzyść powyższych w Dyrekcji szkoły. Jeżeli głównym celem wychowania fizycznego jest zdrowie organizmu, a pierwszym warunkiem zdrowia jest dobra postawa, to nigdy tej dobrej postawy nie wyrobi u młodzieży sam nauczyciel ćwiczeń cielesnych. Ba, tu nawet i ci dwaj nie wystarczą. Zarówno nauczyciele kaligrafji, jak robót ręcznych, rysunków etc. winni mieć na uwadze prawidłową postawę w czasie długotrwałego przesiadywania w ławce szkolnej. Tylko współpraca wszystkich wyda pożądane rezultaty. Decydujący głos będzie miał tu nauczyciel ćwiczeń cielesnych i lekarz szkolny.

Różne dziedziny sportu, omówione przez lekarza szkolnego, zyskają zawsze na zainteresowaniu i poważnem, solidnem ustosunkowaniu się młodzieży. Między innemi, młodzież bardzo chętnie jeździ na rowerze. Nauczyciel zaznajamia młodzież z techniką jazdy, jak również ogólnie ze sposobem poprawnego trzymania się. Lekarz szkolny ma tu wdzięczne pole do wykazania, jak kolarstwo, zawodniczo stosowane, jest szkodliwe, szczególnie dla osobników młodych, z powodu zgiętej postawy. Nierzadko widzimy mistrzów kolarskich z zapadniętą klatką piersiową i okrągłemi plecami a potężnie rozwiniętemi mięśniami kończyn dolnych.

Wskazanie na te ujemne strony sportu kolarskiego (i innych) przez lekarza, młodzieniec głęboko sobie zachowa w pamięci.

Na polu higjeny szkolnej współpraca lekarza szkolnego, z nauczycielem ćwiczeń cielesnych zarysowuje się bardzo wyraźnie. Nauczyciel ćwiczeń cielesnych przestrzega czystości uczniów, daje wskazówki co do higjeny życia codziennego w ogólności, higjeny sportu w szczególności. Lekarz szkolny z nauczycielem ćwiczeń omawia higjenę gier i zabaw ruchowych i sportów, prowadzonych w godzinach popołudniowych, również higjenę terenu, gdzie gry się odbywają, jakość boiska otoczenia, oświetlenia i t. d., wreszcie rodzaj gier i sportów i ich stopniowanie. W specjalnych pogadankach dowiaduje się młodzież od lekarza szkolnego, w jaki sposób ma układać tryb życia codziennego, jak ma dzielić czas na naukę, pożywienie, odpoczynek, gry i zabawy, sen. Dalszym terenem współpracy lekarza szkolnego i nauczyciela ćwiczeń cielesnych jest sprawa uświada-

miania i współpracy z rodzicami uczniów. Rodziców, czy wychowawców pouczyć należy o obowiązku stwarzania możliwych warunków pracy dla wychowanków i przestrzegania higjeny życia codziennego ucznia w miarę możności i sił. Od lekarza szkolnego i nauczyciela ćwiczeń cielesnych rodzice dowiedzieć się muszą o celach wychowania fizycznego, o zbawiennym wpływie na organizm ruchu na świeżem powietrzu i w słońcu, kąpieli, o znaczeniu zdrowotnem i wychowawczem gier i zabaw, tudzież sportów. Lekarz szkolny i nauczyciel ćwiczeń cielesnych organizują przy pomocy finansowej Koła Rodziców kolonje letnie, kwalifikują starszych uczniów na Obozy Letnie P. W., wreszcie fachową opieką otaczają kolonje harcerskie.

Jedną z dalszych prac lekarza szkolnego i nauczyciela ćwiczeń cielesnych jest zbieranie spostrzeżeń co do przeciążenia młodzieży.

Reasumując podane w niniejszym szkicu myśli, wysnujemy następujące wnioski w odniesieniu do wspólnej i jednolitej pracy lekarza szkolnego i nauczyciela ćwiczeń cielesnych na terenie każdej szkoły:

1) Lekarz szkolny zaznajamia nauczyciela ćwiczeń cielesnych ze stanem zdrowotnym młodzieży.

2) Nauczyciel ćwiczeń cielesnych dzieli się z lekarzem szkolnym swojemi spostrzeżeniami co do niedomagań fizycznych młodzieży, poczynionemi podczas prowadzenia ćwiczeń cielesnych.

3) Lekarz szkolny obserwuje młodzież podczas ćwiczeń cielesnych' spełnia zadanie doradcze i kontrolne w wychowaniu fizycznem, przeprowadza indywidualizację i selekcję młodzieży uprawiającej sporty.

4) Nauczyciel ćwiczeń cielesnych wspiera lekarza szkolnego w jego pracy nad higjeną życia codziennego młodzieży w szkole i poza nią, tudzież higjeną budynku szkolnego.

5) Lekarz szkolny czuwa nad stosowaniem śród lekcyjnych ćwiczeń oddechowych.

6) Lekarz szkolny i nauczyciel ćwiczeń cielesnych omawiają i przestrzegają wspólnie higjeny ćwiczeń gimnastycznych, zabaw ruchowych, gier i sportu.

7) Lekarz szkolny i nauczyciel ćwiczeń cielesnych pozostają w kontakcie z rodzicami młodzieży, pouczając ich o celach higjeny szkolnej i wychowania fizycznego, sposobach walki z gruźlicą i organizując wespół z nimi kolonje dla każdego Zakładu.

W myśl przytoczonych przesłanek pojęta współpraca lekarza szkolnego z nauczycielem ćwiczeń cielesnych mieć będzie niewątpliwie i ten dodatni skutek, że podniesie moralnie prestige nauczyciela ćwiczeń cielesnych na terenie szkoły i ułatwi mu wywiązanie się z ciężkich obowiązków zawodowych.

Lublin, w maju 1931.

Jan Piechota
nauczyciel Państw. Seminarjum N. M.

Komunikat Drugiego Zjazdu Matematyków Polskich.

Między 25 a 26 września r. b. odbędzie się w Wilnie Drugi Zjazd Matematyków Polskich. Podczas Zjazdu odbywać się będą ogólne posiedzenia naukowe z odczytami oraz posiedzenia sekcyj z komunikatami i dyskusją.

Zjazd obejmować będzie następujące sekcje:

I. Logika, Podstawy matematyki.
II. Teorja mnogości, Topologja, Teorja funkcyj rzeczywistych.
III. Arytmetyka, Algebra, Analiza.
IV. Geometrja.
V. Fizyka matematyczna, Astronomja, Matematyka stosowana.
VI. Dydaktyka, Historja matematyki.

Uczestnicy Zjazdu dzielą się na czynnych i towarzyszących. Uczestnicy czynni mogą wygłaszać komunikaty naukowe na posiedzeniach sekcyj oraz brać czynny udział w dyskusjach i obradach Zjazdu. Wszyscy uczestnicy mogą brać udział w posiedzeniach, przyjęciach i wycieczkach Zjazdu.

Życzący sobie wziąć udział w Zjeździe winni nadesłać pod adresem Komitetu Organizacyjnego kartę zgłoszeniową oraz wpłacić na konto P. K. O. № 45,772 (Prof. Kazimierz Jautzen, Zakrętowa 15, Wilno) 15 zł. od każdego krajowego uczestnika czynnego i 10 zł. od uczestnika towarzyszącego.

Uczestnicy życzący sobie wygłosić komunikaty proszeni są o wypełnienie kartek tematowych i nadesłanie ich przed 20 czerwca. Na każdy komunikat przeznaczone będzie w programie 20 minut. Komunikaty mogą być wygłaszane po polsku lub w jednym z języków przyjętych na międzynarodowych kongresach matematycznych. Tematy zgłoszonych komunikatów zostaną ogłoszone drukiem w programie szczegółowym, który będzie rozdany uczestnikom przed otwarciem Zjazdu.

Uczestnicy krajowi będą mogli korzystać z 50% zniżki kolejowej w drodze powrotnej na podstawie kart uczestnictwa, które będą wydawane podczas Zjazdu.

W dniach od 22 do 26 września czynne będą biura informacyjne na dworcu i w gmachu głównym Uniwersytetu. Uczestnicy Zjazdu mogą zamawiać, za pośrednictwem Komitetu Organizacyjnego, pomieszczenia:
w hotelach w cenie od 4 do 9 zł. dziennie za pokój jednoos. i od 6 do 12 zł. za dwuos.
w pensjonacie „ „ 4 „ 5 „ „ „ „ „ „ „ 6 „ 8 „ „ „
w mieszk. prywatnem 3 „ 4 „ „ „ „ „ „ „ 4 „ 6 „ „ „
w bursie akademickiej.

Utrzymanie w pensjonacie kosztuje 6 złotych dziennie od osoby.

Adres Komitetu Organizacyjnego: Seminarjum matematyczne Uniwersytetu Stefana Batorego, Zamkowa 11, Wilno.

Książki nadesłane.

Ukazała się w druku praca *Aleksandra Litwina* p. t.: Egzamin praktyczny dla nauczycieli szkół powszechnych.

W pierwszych rozdziałach omawia autor znaczenie i cele, oraz rodzaje i charakter tego egzaminu. Rozdział trzeci omawia program wymagań, więc wiadomości z psychologji dziecka, organizację pracy wychowawczej i nauczania, zasady higjeny szkolnej, ustawodawstwo szkolne, nowe kierunki pedagogiczne.

Rozdział 4, najobszerniejszy, poświęcił autor przygotowaniu do egzaminu. W zakończeniu omawia stosunek zakładów kształcenia nauczycieli do egzaminu praktycznego i podaje spis podręczników i książek do lektury podstawowej i uzupełniającej—w dodatku wreszcie przytacza w całości przepisy ministerjalne o egzaminie praktycznym.

W ten sposób skonstruowana jest książka *Litwina* niezbędną dla każdego nauczyciela, przygotowującego się do egzaminu praktycznego w szkole powszechnej. [Nakład Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 2.50]

Ukazało się nowe, trzecie z kolei wydanie wartościowej książki *dr. Józefa Reissa* p. t. Historja muzyki w zarysie. Nowe to wydanie uległo tak daleko idącym zmianom, że zjawia się jako nowa niemal praca, obejmująca przeszło 700 stronic dużego formatu, t. j. dziesięć arkuszy więcej, niż wydania poprzednie.

Książka dr. Reissa ma słusznie już ustaloną opinję, jako wyczerpujący, doprowadzony do ostatniej chwili, podręcznik dziejów muzyki, zestawiający w sposób rzeczowy i stylistycznie prosty najistotniejsze, najważniejsze wiadomości ze swego zakresu.

Podręcznik pojęty jest zupełnie nowocześnie, procz wyczerpującego a treściwego zarysu dziejów muzyki i przewijających się w tych dziejach prądów i systematów, przynosi mocno narysowane tło socjologiczne, uwzględniając związek rozwoju muzyki z kulturą ogólną i prądem życia.

„Historja muzyki“ Reissa, nieodzowna w rękach polonisty, neofilologa i historyka, jest także doskonałym podręcznikiem dla uczniów wyższych klas gimnazjalnych, gdyż szczególnie obszernie uwzględnia muzykę rodzimą, nie pomijając z nowszych twórców żadnego wybitniejszego nazwiska. Z tego też względu winna zainteresować szersze koła czytelników. [Nakład Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 20.—].

KONKURS

Rada Szkolna Powiatowa w Białej Podlaskiej ogłasza konkurs na stanowiska stałych kierowników publicznych szkół powszechnych:

1) 7-kl. publicznej szkoły powszechnej w Łomazach—budynek szkolny murowany, bez mieszkania dla kierownika, 2 morgi gruntu i łąki.

2) 5-kl. publicznej szkoły powszechnej w Huszczy—budynek szkolny własny z mieszkaniem dla kierownika.

3) 3-kl. publicznej szkoły powszechnej w Dokudowie—budynek szkolny własny z mieszkaniem dla kierownika, 2 i $^1/_2$ ha gruntu.

Kandydaci winni się okazać przynajmniej 2-u letnią służbą w charakterze stałych nauczycieli w szkolnictwie publicznem i pełnemi kwalifikacjami.

Kandydaci posiadający ukończony Instytut Nauczycielski — względnie W. K. N. będą mieli pierwszeństwo.

Udokumentowane podania składać należy w drodze służbowej na ręce Inspektora Szkolnego w Białej Podlaskiej w terminie 4-tygodniowym od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia.

Prezes Rady Szkolnej Powiatowej

(—) *Ludwik Kaznowski*

Prenumerata roczna zł. 6, półroczna zł. 3. Numer pojedyńczy 60 gr.
Konto P.K.O. 30.617. Adres Redakcji i Administracji: Lublin, Kuratorjum Szkolne

DRUKARNIA PAŃSTWOWA LUBLIN.